

Og Ånden sier: Kom
Asbjørn Aavik - Åndens Tempel

Og Ånden og bruden sier: Kom! Og den som hører det, sier: Kom! Og den som tørster, han komme, og den som vil, han ta livsens vann uforskydt! [Åb 22,17](#).

Ånden sier: Kom!

Da har han fullført sin gjening. Han begynte med gjennom Ordet å la sin røst høre ved din stengte hjertedør. Så oppnådde han å få overbevise deg, få føre deg til Jesus Kristus, til nådestolen, hvor du ble tilgitt og rensset. Deretter tok han bolig i ditt hjerte. Det ble hans tempel - også ditt legeme. - ([1 Kor 6,19](#).)

Nå er det over. Vandringsen er til ende - en vandring du aldri skal få gjøre om igjen. Tempel-tiden er over. Det ble bare noen få flyktende år levet under skiftende kår. Men du huset selve Guddommen i din bolig. Du hadde del i guddommelig natur, ditt eie var en guddommelig iboen. Uante muligheter lå for din fot under hele vandringsen, krefter du kunne få ta i eie, la virke gjennom og ved deg. Kilder som skulle springe i ditt liv, strømmer som skulle flyte til andre. Liv og overflod av liv. - En opphøyet og herliggjort Kristus. - Dette og mye, mye mer var Åndens mål i ditt korte jordeliv.

Var en av tempelføylene avstengt og mørklagt? Vandret du med nøkler i egne hender - nøkler som kunne låst opp til et enda rikere liv? Stengte du for Guddommens utbredertrang og utvidessslengt i ditt liv - eller var du helt overgitt til ham? Var det en bedrøvet Ånd din bolig huse, eller adlød du ham slik at han nådde den store frie utfoldelse i ditt liv og i din tjeneste? For som vannmassene trenger en turbin for å åpenbare sin kraft og makt - for å skape noe - slik trenger Guddommen menneskehjertes, menneskeliv for å vise hva Kristi kraft formår. -

"Uomsatt er selve Guddommen som de veldige vannfall - som selve Niagara. Men hver liten jordens rørledning som i omvendelsens time føres inn til disse mektige, evige, guddommelige vannfall, fra hjerter som springer opp for ham - de fylles. -

Og som vannfallenes ubundne kraft ved turbinen omformes til lys og varme, slik skulle guddomskraften ved og gjennom våre liv bli jordens lys og varme. Gud når utover jorden, inn i menneskemyldret, kun gjennom og ved mennesker som selv slipper ham inn i deres liv - som åpner helt for ham - som lar Guddommen slippe til i livet. -

Nådde han sitt store mål, eller ble han skuffet? Nå er det over - er til ende. Frukttiden forbi - de unge sevjers tid til ende. Anledningsene hørte din vandring til. Jorden var din menighet. Din ungdom, din manndom, din alderdom - i hver livsperiode hadde Ånden sitt mål, sin plan med dine evner, dine særanlegg, dine naturgaver. Han hadde en stor plan med deg som menneske i din generasjon på jorden.

Nå har din generasjon nådd støvet til den foran deg. Den som kommer etter, haster mot samme grense. Når våre fedres støv er nådd, er alle Åndens anledninger og muligheter i vårt liv til ende. -

Åndens jordiske bolig faller sammen og smuldrer.

Men da:

- Korn! sier Ånden.

Og han viste meg en elv med livsens vann som rant klar som krystall ut fra Guds og Lammets trone.
-

Til Guds og Lammets trone fører han deg.

Og Ånden har fullført sin gjerning.

Det var bare de korte år på jorden du kunne være hans bolig, hans tempel, hans redskap. Det var bare på jorden han kunne herliggjøre Kristus for deg - slik at Kristi skikkelse fikk stråle fram fra ditt eget liv i fornedrelsens kår. - Det var bare på jorden - i tåredalene og over de hete ørkenvidder han kunne få kilder til å velle fram, strømmer til å skape liv og en vårgrønn dag der alt var avsvidd. -

Bare her nede var det at ditt beger kunne flyte over. -

Nå er du framme ved selve floden - ved Lammets trone. Nå har du steget inn i *Guds* tempel. -

- Kom! sier Ånden.

Og han overlater deg til Guds og Lammets trone. Selv haster han tilbake til jorden - om der var andre hjerter som ville springe opp for ham. -

(Afsnit fra "Åndens Tempel" af Asbjørn Aavik - Gry forlag 1964 - Shafan 04-05-17)